

vor Forsamling, saa vil det maaskee være muligt, at enhver anden Sag forholdsviis vil kunne gjøre Regning paa at finde ligesaa mange dygtige Mænd her som der til d'ns Behandling. Men i Finantsfagen paaftaaer jeg virkelig, at man ikke kan antage det, thi den finantsstille Indsigt er meget sjelden blandt os, og derfor vilde det allermindst her være paa sit Sted at efterligne den engelske Maade at lade hele Huset danne sig til en Comitee, thi her vilde det aabenbart ikke føre til Noget. Jeg kan iøvrigt langtfra tiltræde hvad det ærede Medlem har sagt, at man ved Forhandlingen i en Comitee ikke skulde komme længere end ved Selvstudium, og at Samvirken ikke kan bestaae mod Selvstændighed; dog dette og andet lignende, som er blevet sagt, ere Enkeltheder, hvorpaa jeg ikke skal gaae ind. Hvad jeg lægger Vægt paa, er, ikke at gjøre den første Behandling, men derimod en Comitee-Beretning til Grundlaget for Finantslovens egentlige Drostelse.

Jeg vil derfor have, at De skulle begynde med at nedsætte en Comitee, forinden den egentlige Behandling af Sagen begynder, og at De skulle gjøre den første Behandling saa kort som muligt, og give den saa liden Betydning som muligt, fordi Enkelthederne først under anden Behandling efter Forretningsordenen kunne komme frem og blive drostede, og det altsaa er anden Behandling, der ved Finantsloven fremfor Alt har Betydning. (Tscherning: Ja! ja!) Men, naar det ærede Medlem her ligeover for mig i dette Døgn blev sagde: „Ja! ja!“ og altsaa heri maa være enig med mig, saa indseer jeg ikke, hvorledes eller hvorfor han vil give den første Behandling den Betydning, som han vil tillægge den, og gjøre den til en Slags Examinens-Prøve for de Medlemmer, der skulle vælges ind i Comiteen, og hvorunder Enhver skal være opfordret til at tale, ikke efter sin Indsigt i enkelte Grene af Statshuusholdningen, men efter sit Hjertes Lyst og Trang til at tale om almindelige Finantsprinciper og lade sig examinere i disse. Og hvem skal være Examinatorerne? Det er derfor, at jeg paa det Bestemteste har modsat mig dette Forslag, fordi jeg anseer, at en saadan første Forhandling af Finantsloven

paa ingen Maade kan blive oplysende, grundig og udtømmende, og fordi den vilde blive tidspildende; og jeg er i denne Overbeviisning bleven bestyrket ved hvad jeg har hørt fremføre til dette Forslags formeentlige Forsvar.

Formanden: Tør jeg bede de ærede Medlemmer at ville gaae til deres Pladser. (Pause). Jeg vil tillade mig den Bemærkning, at jeg fra flere Sider har modtaget Besvælinger over, at det ikke var muligt at høre, idet en stor Deel af Medlemmerne ofte begive sig ud paa Gulvet, og saaledes optage det Rum, som ellers er beregnet paa at være frit. Dette er vistnok ikke ganske hensigtsmæssigt; og vist er det, at en stor Deel af Forsamlingens Medlemmer generes derved, og jeg skulde derhos troe, at, naar en Taler ikke er istand til at tale rigtig høit, gives der ingen bedre Opfordring for ham til at forsøge paa at høre sin Stemme, end at der fra flere Sider i Salen gjøres Anmodning til ham derom; hvormod det, at man nærmer sig ham og slutter Kreds om ham, maaskee kunde have til Følge, at han ikke anstrenger sig saa meget, som det ellers var ham muligt. Jeg skal tillade mig at give Ordet til den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te District (Mourier).

Mourier: Jeg har allerede antydet, at Hensigten, hvorfor jeg har ubedet mig Tilladelse til atter at tage Ordet, kun er den, at ville modsige en Uttring, som saaldt fra den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2det District (Tscherning), idet han nemlig søgte at begrunde sin Mening om det Utilraadelige i paa en Sags første Stadium at henvise den til Comitee-Behandling, blandt Andet derved, at vi nu have et Folkething, som er fremgaaet af directe Valg, men at vi, ved at gaae ind paa ved Sagernes første Foretagelse at nedsætte Udvalg, vilde faae, hvad han kaldte en lille Rigsdag, fremgaaet af indirecte Valg. Jeg skal vel vogte mig for at opholde den ærede Forsamling ved alt det, der herved kunde være at sige. Kun dette vil jeg udtale, at det forekommer mig at være et Ord, farligt i sine Følger, og grundet paa en fællagtig Opfatning. Var den ærede Talers Tanke rigtig, ja, da var Staven brudt over den Fremgangs-